

OFFERTORYJUM (4) sb n

Oba o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w offeltorzyjny).

[sg L (indecl) offertoryjum.] ◊ pl A offertoryjã (4).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

1. Wiersz z psalmy lub jakieś zdanie dostosowane do uroczystości danego dnia, odmawiane w czasie każdej mszy przed czynnością ofiarowania chleba i wina (2) : *KrowObr* 195v; ten [papież Celestynus] witał w kościele Psalmy śpiewać y mówić Introity/ Gradały/ Ofertorya we mszy. *BielKron* 159v; [A może też kończyła winic po offertorium^m na raney y wielkiej mszy. *StatNorb* 155].

2. Zwyczaj przynoszenia przez wiernych do kościoła darów na ofiarę [ofiara kościelna, którą lud daje – offertorium Cn] (2) : Then zwyczaj do tego czasu ięszte trwa kiedy ludzie na Wielkęc noc y na inne czasy ty offertorya księży znalazia/ Szoldry/ kołatze/ obartuchy/ y kiełbafy *KrowObr* 196, 196.

Cf **OFFERTA, OFFERTORYJA**

LWil